

Hartaus Ekumeeniselle vastuuviikolle

Pia Rendic

“Leipä laatikostasi kuuluu nälkäiselle, käyttämätön takki naulakostasi kuuluu sitä tarvitsevalle, komerossasi pyörivät kengät kuuluvat niitä tarvitsevalle, pankkiin talletettu raha kuuluu köyhille. Aina on vääryyttä, jos voi auttaa, mutta ei tee niin.”

Nämä Basileios Suuren lausumat sanat tuovat esiin valinnanmahdollisuuden, joka on rikkailla. Rikkauden mukanaan tuomaa valtaa voi käyttää hyvään, tai vaihtoehtoisesti pahaan.

Kohtuuttomuuden aikakautta elävässä yhteiskunnassamme rikkauden mukanaan tuoma vallantunne aiheuttaa kuitenkin liian usein köyhimpien hyväksikäyttöä ja riistoa. Hyväksikäyttöä, jonka yksi ilmenemismuoto on ihmiskauppa.

Room of Hope päiväkeskuksellamme käyvät, seksiperäisen ihmiskaupan uhreiksi joutuneet naiset esittävät usein saman kysymyksen: miksi minut raiskattiin? Miksi toisella ihmisellä oli oikeus ostaa minut, käyttää minua oman itsekkään nautintonsa tavoittelemiseen?

Niin, miksi? Mikä saa kristityn miehen ostamaan seksiä, hyväksikäyttämään nuorta tyttöä tai naista? Itsekkyys? Vallan ja oman nautinnon tavoittelu? Himo? Kaikki ominaisuuksia, jotka ovat kaukana Galatalaiskirjeen kuvaamista hengen hedelmistä, kuten rakkaudesta, hyvyydestä, uskollisuudesta ja itsehillinnästä. On surullista, kuinka paljon miehet ovat valmiita uhraamaan seksin jumalattaren alttarille. Himon iskiessä peliin ollaan valmiita sijoittamaan niin oma avioliitto, perhe, terveys kuin hengelliset ja moraaliset periaatteetkin. Puhumattakaan ostettavan naisen ihmisarvosta.

Raamattu opettaa meille jotain täysin päinvastaista. Se opettaa meitä arvostamaan jokaista ihmistä Jumalan kuvana. Seksiperäinen ihmiskauppa riistää uhriltaan kaiken tuon; sen kuvan, millaiseksi Jumala on hänet luonut ja tarkoittanut. Sen ihmisarvon ja oikeuden oman ruumiinsa koskemattomuuteen, joka hänelle kuuluisi. Ihmiskaupan uhri kysyy oikeutetusti, miksei kukaan antanut hänelle ruokaa kun hänen oli nälkä, miksei kukaan antanut hänellä juotavaa, kun hänen oli jano. Miksei kukaan antanut hänelle vaatteita hänen seistessään alastomana miesten edessä, miksei kukaan auttanut, kun hän makasi bordellin lattialla sairaana ja tuskissaan? Miksei kukaan tehnyt mitään hänen ollessaan vangittuna kokemassaan helvetissä?

Raamattu puhuu hyvin yksiselitteisesti siitä, että jos joku ei välitä lähimmäisestään, hänen jumalanpalveluksensa on turha. Ihmisen uskon ja suhteen Jumalaan tulisi näkyä siinä, miten hän kohtelee muita. Näkeekö seksinostaja edessään seisovassa naisessa lähimmäisensä, näkeekö hän naisessa ihmisen, jota hänen tulisi rakastaa, jota hänen tulisi palvella? Tuskin. Seksinostaja näkee edessään vain kulutushyödykkeen. Erään seksinostajan sanoja lainatakseni: *“En välitä naisten tilanteesta. Minä vain maksan seksistä, ja haluan saada itselleni hyvää aikaa. Minua ei kiinnosta ovatko he uhreja vai eivät. Haluan vain nauttia siitä mistä maksan.”*

Nuo sanat kuvastavat täydellisesti kohtuutonta elämää. Elämää, jota leimaavat hedonismi ja individualismi. *“Kaikki kuuluu minulle, nyt heti! Ei väliä, vaikka joku muu kärsisi!”* Samalla sanat kertovat omaa karua kieltään ihmisten kovasydämyydestä. Siitä, miten joskus uskonsa todesta ottanut on paaduttanut sydämensä, eikä enää muista Jeesuksen lausumia sanoja: *Miksi te sanotte minulle: ‘Herra, Herra’, mutta ette tee mitä minä sanon?*

Kohtuullinen elämä, johon meidän kaikkien tulisi pyrkiä, ei voi pitää sisällään toisen ihmisen ostamista, toisen ihmisen hyväksikäyttöä. Se ei voi myöskään pitää sisällään sitä, että me suljemme silmämme siltä vääryydeltä, mitä ihmiskaupan uhreiksi joutuneet naiset joutuvat kohtaamaan. Sillä kirkko on kutsuttu toimimaan. Sana ilman tekoja on kuollut. Kukaan ei ota vastaan Jumalaa, joka kulkee kärsivän ohitse.

Luukkaan evankeliumista välittyä Jeesuksen huoli ihmisten köyhyydestä ja maailmassa vallitsevasta eriarvoisuudesta. Jeesus myös aloittaa vuorisaarnansa julistamalla köyhät autuaiksi. Itse köyhyys ei tehnyt heitä autuaaksi, vaan se, että Jumala itse on köyhien puolella. Siksi myös kirkon tehtävä on suojella niitä, jotka ovat vaarassa vajota köyhyyteen ja yhteiskunnan turvaverkkojen ulkopuolelle. Siksi kirkon tehtävä on pitää huolta ihmiskaupan uhreista. Ja samalla lähettää yhteiskunnalle se tärkeä viesti, että emme voi enää jatkossa hyväksyä sitä, että naisia kohdellaan kauppatavarana, että naisia ostetaan hyväksikäytettäviksi.